

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Valerii Andreae Desselii Erotemata Ivis Canonici

Andreas, Valerius

Francofurti & Lipsiae, 1720

XXIII. De solutione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63277](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63277)

feud. amitt. in fin. aliud temporale, ut feudum
guardiae, vel gastaldiæ, quod anno termina-
tur. 1. Feud. de feud. guard. & feudum solda-
tæ, quod finitur morte dantis, vel accipien-
tis. 2. Feud. 10. quis dic. dux. vers. soldata au-
tem. & feudum habitationis, quod morte ac-
cipientis finiri dicitur. 2. Feud. 105. de feud.
habitat. XIV. Aliud est dividuum, aliud in-
dividuum. Sunt autem omnia dividua, præ-
ter feuda regalia, ut Ducatum, marchiam,
comitatum. 2. Feud. 55. de prohib. feud. alien.
per Frideric. §. præterea ducatus. De contra-
ribus principalibus hactenus.

XXL. De pignoribus, & aliis cautionibus.

Dinceps dicendum de contractibus accessoriis, qui per se non consistunt, sed aliis contractibus accedunt. §. Primus accessorius contractus est pignus: de quo late dictum fuit in quarta Digestorum parte. §. Est autem pignus cautionis species, ut docui ad lit. Instit. de satisdat. §. 3. ubi alia quoque cautionum genera exposui.

XXII. De fidejussoribus.

Secundus est fidejussio, de qua dixi *D. b. t.*
Dictum est de contractibus tam accessoriis,
quam principalibus.

XXIII. De solutione.

Consequenter secundum ordinem, quem
f 2 tit.

tit. 13. proposui, agitur de solutione: de quod dixi D. b. t.

XXIV. De donationibus.

Tandem agitur de donatione: de qua D. b. t. De rebus Ecclesiæ hactenus.

XXV. De peculio clericorum.

Sequitur ut videamus de rebus clericorum propriis, seu de proprio eorum patrimonio, quod non quatenus sunt clerici, habet.

2 §. Dicitur peculium clericorum, non solum si sint filii familiarum, sed etiam si sint tres familiarum: quia peculium dicitur quod pusilla pecunia, seu pusillum patrimonium. *D. de pec. l. 5. §. pen.* Idcirco quidam soli extenuandarum suarum facultatum suum patrimonium appellare peculium.

3 Trebell. l. cogi. 16. in pr. §. Nota primo, acquisitas a clero ex bonis Ecclesiæ, ipsius Ecclesiæ, licet alio nomine emptas.

4 c. 2. & 4. §. Nota secundo, si clericus cum pore promotionis nihil in bonis haberet, post promotionem prædia emerit, haec quae esse Ecclesiæ; quia præsumuntur acquisita ex rebus Ecclesiæ. *c. I.*

XXVI. De testamentis & aliis ultimis voluntatibus.

Nota tertio, clericum posse testari de rebus patrimonialibus, non de rebus Ecclesiæ sive acquisitis intuitu Ecclesiæ. *cap. I. §. Quod.*